

Sygn. akt III Cz 1962/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędziowie SO Leszek Dąbek

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy G.

przeciwko R. M. (M.)

o opuszczenie i opróżnienie lokalu mieszkalnego

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w G.

z dnia 21 sierpnia 2015 r., sygn. akt I C 614/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1962/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy wG. odrzucił sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego z 10 czerwca 2015 roku wraz z wnioskiem o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności tego wyroku. W uzasadnieniu wskazał, że wyrok zaoczny został doręczony pozwanemu ze skutkiem na dzień 16 czerwca 2015 roku, termin do złożenia sprzeciwu upłynął 30 czerwca 2015 roku, a pełnomocnik pozwanego wniósł sprzeciw 1 lipca 2015 roku, a więc po terminie. Wskazał także, że merytoryczne rozpoznanie wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności możliwe jest jedynie w przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Orzeczenie to zostało wydane na podstawie art. 344 § 3 k.p.c. oraz art. 346 § 1 i 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez przyjęcie do rozpoznania sprzeciwu od wyroku zaocznego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że przesyłkę doręczono 16 czerwca 2015 roku, podczas gdy do odebrania jej przez J. M. doszło 18 czerwca 2015 roku, a tym samym sprzeciw od wyroku zaocznego został wniesiony w ustawowym terminie; a także naruszenie art. 138 k.p.c. poprzez przyjęcie, że przesyłkę doręczono dorosłemu domownikowi, podczas gdy J. M. nie pozostaje dorosłym domownikiem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że odpis wyroku zaocznego został doręczony pozwanemu 16 czerwca 2015 roku, co wynika z potwierdzenia odbioru znajdującego się na karcie 35 akt. Rzeczywiście na potwierdzeniu tym widnieje podpis osoby, która odebrała odpis wyroku zaocznego - J. M. wskazanej jako dorosły domownik, natomiast przesyłka ta została doręczona jej 16 czerwca 2015 roku i nie jest to omyłka na datowniku doręczyciela, albowiem potwierdzenie odbioru wpłynęło do Sądu Rejonowego w Gliwicach 18 czerwca 2015 roku, a do placówki oddawczej operatora 17 czerwca 2015 roku. Nie jest więc możliwe, aby przesyłka doręczona 18 czerwca 2015 roku jednocześnie tego samego dnia została przedstawiona również w Sądzie Rejonowym w Gliwicach, podczas gdy w placówce oddawczej znalazła się 17 czerwca 2015 roku (dzień wcześniej).

W zażaleniu nie kwestionuje się doręczenia przesyłki tylko jej datę. Ma to istotne znaczenie w zakresie przyjęcia doręczenia. Trzeba bowiem zauważyć, że regulacja art. 138 § 1 k.p.c. jest oparta na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do adresata (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 września 1970 r., sygn. akt I PZ 53/70, OSNC 1971/6/100). Dlatego należy przyjąć, że doręczenie w rozpoznawanej sprawie w trybie art. 138 § 1 k.p.c. spowodowało dotarcie pisma do adresata. To nie jest kwestionowane.

W tym zakresie nie ma więc zasadniczego znaczenia to, czy matka pozwanego pozostaje dorosłym domownikiem, czy też nie, albowiem ostatecznie przesyłka została pozwanemu doręczona. Przesłuchiwanie jej zaś na okoliczność odebrania 18 czerwca 2015 roku przesyłki z sądu nie może stanowić podstawy zażalenia, albowiem jest to okoliczność związana z przesłankami przywrócenia terminu, a nie nieprawidłowym doręczeniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 lutego 2008 roku, sygn. akt II PZ 72/07, LEX nr 817527), a wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu pozwany nie składał. Ponadto pozwany w zażaleniu powiela jedynie pogląd orzecznictwa i doktryny w zakresie uznania konkretnej osoby za domownika. Natomiast na okoliczność, że jego matka nie zamieszkuje razem z nim (nie jest domownikiem) nie przedstawiono żadnego wniosku dowodowego, ta okoliczność nie została nawet uprawdopodobniona. Jest to zwykle twierdzenie pozwanego nieoparte żadnym materiałem dowodowym. Nie można więc uznać jej za wykazaną, tym bardziej, że na odwołaniu przesyłki - potwierdzenia odbioru - odebranej przez J. M. wyraźnie wskazano jej imię nazwisko oraz zaznaczono, że jest dorosłym domownikiem. Dodać należy, że potwierdziła ona odbiór przesyłki nie kwestionując także daty 16 czerwca 2015 roku nabitej na potwierdzeniu odbioru, a żadnej innej daty przy swoim podpisie nie wpisała.

Należy także podkreślić, że dołączony do zażalenia wydruk przesyłki - o oznaczonym numerze z datą 18 czerwca 2015 roku, godziną 19.31 i statusem doręczono - bynajmniej nie wskazuje, że podana tam data stanowi datę doręczenia przesyłki adresatowi, albowiem 18 czerwca 2015 roku potwierdzenie odbioru znajdowało się już w Sądzie Rejonowym w Gliwicach - nie może być to więc data doręczenia przesyłki adresatowi. To dodatkowo potwierdza, że przesyłka została odebrana przez matkę pozwanego 16 czerwca 2015 roku, albowiem musiała być odebrana przed dostarczeniem potwierdzenia odbioru do Sądu Rejonowego w Gliwicach. Natomiast, na co wyżej zwrócono uwagę, przekazanie tej przesyłki 17 czerwca 2015 roku do placówki oddawczej operatora, dodatkowo potwierdza jej wcześniejsze doręczenie adresatowi.

Zastosowana przez Sąd Rejonowy regulacja prawna jest prawidłowa.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek